

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 3den AUGUSTUS, 1822. N. 31.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

LETTERKUNDE.

Dag verhaal eener expeditie 1400 *mylen op de Orinoco en* 300 *op de Arruca; met een verhaal van het land, de manieren der volkeren, en hunne militaire verrigtingen, &c. door J. H. Robinson, gewezen chirurgyn by de Patriotsche armee.*

[HET VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.]

" Een expres boot kwam van Angostura met de tyding dat er 4500 man Engelsche troepen ter versterking in de mond van de Orinoco aangekomen waren. De opperbevelhebber dewelke ten sterkste wenschte een einde aan dezen bloedigen stryd te zien, borste op dit nieuws in tranen uit."

† † †

" De eerste aankomst van kledingstukken uit Engeland alhier, veroorzaakte een koddig vermaak; dezelve kwamen te Angostura aan; en de eerste proeve om de troepen te kleden, was aan den tegen overgestelden oever van de rivier, te Soledad. Nimmer bezigtigen de kinders met meer verwondering en voldoening, den opschik hunner poppen, dan deze menschen de groote verandering, welke aan hunne personen stond te geschieden beschouwden. Toen de kleeding stukken, voor een bepaald getal waren uitgegeven, wisten zy niet hoe dezelve te gebruiken.— Eenige staken hunne voeten in de mouwen van hunne rok, en haalden de panden naar boven, en knoopten dezelven om hunne lendenen — Anderen bonden de mouwen van hunne rok, om hunnen buik, en lieten de panden als een voorschot neder hangen. Anders weder bonden de pypen van de broeken op de zelfde wyze; latende het bovenste gedeelte als de panden van de rok hangen. Zoo eenvoudig als het is, om zich in eene weide broek, en rok te kleden was het verbazend om te zien, hoe veel moeite men had, om deze domme schepselen te leeren zich aan te kleden. Men onderoem hen schoenen aan te doen; maar hier van werd weldra afgezien, daar zy er niet mede konden loopen. Kort om eene meer bedorven, dommer, gemeener, armoediger, en leger soort van wezens, geboeid in onkunde, en geregeerd door bygeloof, en blinde godsdienst yver bestonden nooit in menschelyke gedaante.

" Het bedorven zeden en diepe onkunde zyn waarlyk zulke uitstekende trekken in het karakter der Venezuelanen, dat zy geene kennis hebben van zaken die betrekking hebben op andere landen. Ik ben eens gevraagd geworden by voorbeeld, hoe wy het maken zonder muilezels in Engeland, wanneer het mogte gebeuren, dat wy ons van deze ve uit Zuid Amerika niet konden voorzien. Zy vernemen, dat er niets goeds bestaat in eenig ander land behalve Zuid Amerika, en dat alle andere landen uit die bron moeten voorzien worden. Een officier in het leger vroeg my (want zy vragen gedurig) of wy vrouwen in Engeland hebben! " Neen neen," antwoorde ik schimpende wys, " wy planten de menschen daar, gelyk aardappelen en kool." Hy scheen te gevoelen dat hy een misslag gedaan had, en verbeterde zulks door te zeggen dat hy meende nog andere vrouwen behalven die uit Zuid Amerika vertrokken zyn. Op elk ander onderwerp, worden gedurig zulke missagen begaan. Deze menschen zyn tevens zeer baatzugtig, speelders, en zulk een lui soort van menschen als ik ooit gekend heb."

† † †

" Het grootste gedeelte van dezen dag werd doorgebragt met het zwemmen van muilezels, paerden, en ossen over de Arauca, om voor te komen dat zy in de handen der vyanden niet zouden vallen. Ik geloof dat het getal het welke men over de rivier trok op meer dan 30 000 beloopt. Voor de genen die ongewoon zyn aan dit gezigt moet het doorwaden van paarden troepen, &c. van de eene zyde der rivier naar de andere zeer belangryk zyn. De manschappen berydden de beesten en gemeenlyk dragen zy de zadels op den rug. Zoo dra de paarden in de diepte komen, glyden de mannen van achteren af, vatten met de eene hand den staart der paarden aan en met de andere hand zwemmende geraakt hy over de rivier."

† † †

" Het aankweken der edelmoedige gevoelens van het hart van het eergevoel, de vriendschap, mildadigheid, en wetenschappen, is onder zulk een volk niet slechts verlies van tyd, maar sleept zeker na zich het misnoegen en zelfs den haat van hen met wien gy U noodzakelyk moet verbinden. De geschikste hoedanigheden met welke men hierin alleen kan slagen, zyn die van eenen regt tegengestelden aard; en byzonder de gestadige oefening van alle zoorten van listen en bedrog. De zedelykheid is onder een groot gedeelte dezer volken verbannen; en wat de godsdienst aangaat, terwyl dezelve alleenlyk bestaat in het maken van kunstjes spelen, de priesterszeer weinige uitgezonderd, slechts de rol van hansworsten. Hunne bediening bestaat in niets anders dan in eene geheimzinnige donkere marionetten spel, waarin noch de beoefening der deugd, noch de zedekunde geduld wordt; maar waarin het belagchelykste bygeloof verbonden is met eene werktuigelyke zinnelykheid, welke met meer dan de moederlyke zorgen in de diepste schuilplaatsen hunner harten ingeboezemd wordt.

" Hunne algemeene gewoonten, gelyk reeds gezegd is, zyn ten uiterste afkerig. Tabak rooken van s'morgens tot s'avonds, is de gedurige hebbelykheid van man, vrouw en kind, terwyl zy overal spugen zonder onderscheid, of eenige in achtneming van die zuiverheid welke zelf door de onbeschaafdste volken in acht genomen wordt. Ten aanzien van hunnen etens tyds, vindt men by een groot gedeelte van hen, geene geregelde tyden, maar zy eten zoodra zy honger hebben, te weten om het uur, of alle twee uren; en in het drinken hebben zy insgelyks afkerige gebruiken."

† † †

Onvergelykelyke, noodlottige, en schrikvolle terugtogt naar den mond van de Arauca.—

" Den volgenden morgen met het aanbreken van den dag, kwam een boodschapper by ons in het bosch, en zeide ons dat wy terstond moeten aftrekken, wyl de vyand in den nacht de rivier overgetrokken was, en met alen spoed op ons aanrukte, alle onze troepen hadden Caugral en deszelfs omstreken verlaten, en waren toen op den aftogt. Er wordt gezegd zeide hy, dat er 8000 mannen en vier veldstukken zyn.

" Onze omstandigheden waren alles behalve benydens waardig; en ik vertrok terstond om den generaal op te zoeken, ten einde van hem orders te ontvangen, om my van bedienden en muilezels te voorzien. Hy geraakte in eene woedende drift, en na drie of vier malen gevloekt te hebben, zeide hy, dat het te laat was. Ik zeide, dat het hem zeer wel bekend was, dat er twee dagen te voren, " tyds genoeg was," dat hy en al zyn volk gisteren zoude " omgekomen zyn, vóór de plaats te hebben verlaten; en dat het dezen morgen's te laat was." om my by hem te vervoegen. Ik weet het niet naauwkeurig te zeggen, hoe of ik er uit zag, toen ik deze onverdiende beleediging ondervond; maar ik vermoed dat het noch eene blik van voldoening noch die van onbeperkte achting voor den achtingswaardigen generaal was.

" Hy zond een zyner slaaf de camps na my achter, en liet my zeggen, dat ik my naar eene plaats, die hy opnoemde zoude begeven, alwaar muilezels van het gouvernements gehouden worden, en dat ik er twee zoude ontvangen — Ik vertrok, en deed gelyk my bevolen was. Ik kreeg op deze wyze twee muilezels, maar zy schenen onbruikbaar te zyn, gelyk zy naderhand bewezen hebben, echter, liet ik hen in het bosch brengen, alwaar ik myn vriend vond, die over myne afwezigheid zeer beducht was, te meer, daar de vyand zeer vaardig naderde, en ons leger reeds vertrokken was.

" Wy zetten ons toen aan het werk, om onze muilezels te beladen, maar bevonden, dat het niet te doen was. zoo waren wy verpligt om er van af te zien en toevlugt tot een ander plan te nemen, waar door wy ons van muilezels of paerden of van andere last dieren konden voorzien. Wy hadden geene betaling of emolumenten hoegenaamd, dus was myne eenigste toevlugt, om my van beesten te voorzien, voor weinige geld, dat ik nog had, en als dat verteerd was om over myne klederen te beschikken, ten einde meer te koopen. Ik verkreeg twee pak zadels, en voorzag my weldra van twee muilezels en twee paarden, die ellendig mager waren, maar het geheel kostte my een pattienje! Te voren nooit gewoon zynde zulke dingen in te pakken, wy waren zeer verlegen, hoedanig het uitloopen; en na ons best gedaan te hebben, zagen wy dat het zeer lomp was.

" Wy bevonden ons toen zeer digt by 's vyands vuur, en waren wy nog een half uur opgehouden geworden, zouden wy ontwyfelbaar krygsgevangen gemaakt zyn. Onze troepen waren ons reeds meer dan een uur voor uit, en wy begaven ons op weg om hen weder in te halen. De slechte toestand waarin onze lastdieren zich bevonden binderde den spoed onzer optogt veel, dus gingen wy langzaam voort, zoo dat het meer naar de treurige plegtigheid eener lykstatie dan naar eenen terugtogt van eenen bloeddorstigen vyand geleek.

" Paez had bevel gegeven om op onzen weg alle die groote savanas af te branden, ten einde te verhinderen dat de vyand geen voeder voor zyne paarden konde bekomen; en terwyl wy het verste in de achterhoede waren was de hitte dewelke daaruit ontstond zeer hinderlyk; dit was nog niet alles, want het verbrande gras en de heesters maakten ons zoo vuil dat wy er zoo zwart als negers uitzagen.

" Van de ontelbare menigte beesten dewelke tot gebruik van de armee vooruit gedreven werden, voede ik eenige hoop dat men gewillig eene ruil voor het slechte zoude doen, maar neen;— toen ik daarover sprak, zeide men my, dat deze beesten afzonderlyke eigendom waren, (hetwelke een leugen was,) en aan een of ander kolonel of generaal toebehoorden, en dus voor geen prys te bekomen waren.

" Medelydenswaardig waren de voorwerpen die zich aan onze oogen op deden, van hen dewelke met de armee zochten te ontvlugten. Oude vrouwen en mannen, nedergebukt door ouderdom, gebrek, en door voormalige harde onderdrukking, vrouwen zomtyds met een of twee kinderen in de armen, kinderen van twee vier en vyf jaren volgden allen huilende hunne ongelukkige ouders. Ik ben verzekerd dat veele dezer elendigen niet in staat waren in zulk een land, en aan zoodanig gebrek en ongemakken blootgesteld, deze vermoeyenissen voor weinige uren uit te houden. Ik vond het zeer waarschynlyk dat zy het niet ontsnappen konden van door de Spanjaarden ingehaald en vermoord te worden; of indien dit niet gebeurde, zoude de aannaderende nacht zeer zeker ve en dood in het gras doen zinken.

" Omtrent zons ondergang en naby acht uren maakten wy voor een half uur halt, maar terwyl wy niet wisten of wy gedurende de geheele nacht zouden blyven konden wy onze beesten niet ontladen, niettegenstaande zy reeds afgemat waren.

" In minder dan een uur kwamen de order van den generaal om onzen terugmarsch voort te zetten, toen ik weder voor versche paarden of muilen, en een of twee bedienden vroeg, maar daar werd er geen acht op geslagen. Ik zeide in wat staat de twee aan my gegevene muilen waren, en dat het onmogelyk was dezelve langer dienst konden doen; ook dat ik verpligt geweest was deze magere en afgematte beesten te koopen ten einde niet krygsgevangen gemaakt te worden. Het antwoord was dat de generaal geene hulp verleenen konde, om reden (dit was niet waar) dat alle de muilen in gebruik waren. Ik ontmoette de verscheidene myner landslieden dewelke allen even ongelukkig in hun verzoek voor paarden waren. Het antwoord dat deze ontvingen was dat de generaal noch paarden noch muilen geven konde, en een ieder moest zien voort te komen zoo goed hy konde.

" Door het niet goed inpakken vielen er de goederen gedurig uit; de duisterheid des nachts, onze volkomene onkunde van het voetspoor welke onze troepen genomen hadden, en de ongeschiktheid van onze beesten, deden ons verdwalen, tot dat wy ten laatsten onzen weg in het bosch verloren; wy waren blootgesteld aan de zekerheid van door de inboorlingen omgebragt te worden, zelfs alleen, om ons onze eigendommen te ontrooven, wanneer eene bende van hen ons op den weg tegen kwamen, voor dat wy zoo gelukkig mogten zyn, om het leger in te halen.

" Het was een akelige nacht; de dikke wolken zakten zwaar naar de aarde; en den indruk welke dezelve op myn gemoed maakte was onuitwischbaar zoo dat ik verzekerd ben dat geen tyd, verandering van stand noch eenige omstandigheden hoegenaamd hetzelve konde uitwisschen. Het was een nacht zoo berekend om de stoutste te doen sidderen, en de verwaandste te ontmoedigen en dat ik zeer in twyfel ben, of er geene toekomstige omstandigheid ooit in staat kan zyn om my te doen lagchen, wanneer ik er op denke. De schrikkelyke vertooning van een aantal brandende savanas, vele van hen beslaegen verscheidene mylen, in eene algemeene vlam, de flikkeringen der weerligten. Het vrezelyke rollen des donders—het schreeuwen en huilen der wilde beesten in het bosch, alles spanden te zamen om ons droevig en zwaarmoedig te maken; op deze wyze trokken wy voort zonder te weten waar wy gingen; en zonder byna met elkanderen een woord te wisselen.

(*Het vervolg hierna.*)

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

VAN LA GUAYRA.

Jose Ant. Robles	Josef Nicolas de Bustos
Manuel Vidal	Ramon Cabral
Rafael Colminares	Dorotea Satabl
Eugenio de la Guaria	Paulina Mendez
Ramon Correa	Ant. Rodriguez Acosta
Mesterlingnegd	J M Sanches
Bernardo Bocio	

Den 2den Augustus 1822.

TE KOOP,

EENE Fraaye CHAIS, byna nieuw, gemaakt in New York, met Harnas en alle verdere toebehooren, in de volmaakste order. Te be vragen op het Drukkery Kantoor.

August 2, 1822.

FOR SALE,

AN Elegant GIG, nearly new, made in New York, having Harness and every other requisite in the most complete order. For particulars apply at the Printing Office.

August 2, 1822.

NOTICE.

THE Subscribers intending to leave this island in a few days, desire that all persons indebted to them will come forward immediately and discharge the same, otherwise their accounts will be put into the hands of an Attorney for immediate collection.

Wm. MacWHIRTER & Co.

EDICTALE CITATIE!

MET Prealabel Consent van Zyne Excellentie, Paulus Roeloff Cantz'laar, Ridder der Orde van de Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber over de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Doen de Heeren Abraham en Moses de Marchena, en Mejuffrouwen Rachel de Marchena, De Weduwe Abraham Pinedo, en de Weduwe Abigail van Gabriel Pinedo, in kwaliteit als Erfgenamen in den Boedel en Nalatenschap van wylen hunne Moeder Ester Penso, Weduwe Isaac van Abraham de Marchena, alhier gewoond en overleden, aan alle en een ieder zoo hier te lande als in Nederland wonende, adverteeren dat de genen die vermenen mogten eenige actie of pretentie te hebben, ten laste gemelden Boedel, gehouden zulle zyn, dezelve hunne actie of pretentie de alhier te lande zynde sustinerende crediteuren, binnen den tyd van acht dagen en de zodanigen in Nederland wonende, als dan binnen den tyd van Twaalf Maanden van heden atte rekenen, aan de voornoemde Erfgenamen te komen op en aangeven, ten einde gemelden Boedel tot finale liquiditeit kan worden gebragt.

Dagvaardende de voornoemde Erfgenamen alle den genen, die deswegens in gebreken mogten blyven, de alhier te lande zynde tegens den 25sten July dezes jaars, en de zodanige in Nederland, wonende tegens de Eerste sessie in de Maand July 1823, voor den Edelen Achtbaren Raad van Civiele en Crimineele Justitie dezes Eilands, ten einde aldaar staande rolle hunne actie of pretentie met de behoorlyke verefficatien van dien in te brengen, op pœne dat tegens de non comparanten zal worden geprocedeert by default en verstek van actie.

Aldus voor de Eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao den 1sten July 1822.

Den 8sten do. voor de tweede maal,

Den 15den do. voor de derde en laatste maal.

H. R. HAYUNGA, Secretaris.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

27.	golet	Cleantis, Fournier,	St. Thomas
29.	——	Favorite, Marcantony,	Sp. kust
	——	St. Antonio, Walter,	dito
30.	——	Maria Louisa, Boudewyn,	Aruba
	——	Rooseboom, Hanzen,	dito
	bark	La Fortuna, Rias,	Porto Rico

AUGUSTUS.

1.	——	Helena, Groos,	dito
	golet	Paulina, Salsedo,	Aruba

UITGEKLAARD—JULY.

	golet	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
30.	——	Twee Vrienden, Thysen,	dito
	——	Antelope, Berrian,	New York
	brik	Potomac, Richard,	Boston
	——	Almelo, Smith,	Amsterdam
	——	Maria & Jacoba, Bart,	dito
	schip	Zeemeeuw, Bonning,	dito
	brik	Martha & Elizabeth, Swart,	dito
	schip	Sara Maria, Bostyn	dito
	——	Navigateur, Feillet,	Bordeaux
	bark	Sally, Williams,	Spaansche kust
31.	brik	Fame, Boss,	New York

AUGUSTUS.

1	golet	Brutus, Griffith,	St. Thomas

De Spaansche oorlog schepen Ligera en de Herkules, welke volgens onze laatste in deze haven waren, vertrokken verleden Saturdag, hebbende onder konvooi vyf Spaansche schoeners met 1500 man troepen. Volgens op Donderdag alhier ontvangene berigten, blykt het, dat zy toen niet hooger dan Bonaire waren; door den tragen voortgang welke zy gemaakt hebben, mogen wy veronderstellen dat zy door de stroom opgehouden worden, of door het slecht zeilen van eenige der vaartuigen.

Coro is ten ander male door de Colombianen in bezit genomen, wyl generaal Morales zyne troepen hetzelve heeft doen ontruimen.

Z. M. brik de Merkuur, kapitein De Quartel, vertrok op verleden Woensdag op hare terugreize naar Holland, met de vaartuigen in onze lyst der schepen opgenoemd onder haar konvooi. Toen de Merkuur de haven verliet, salueerde zy, welk saluut op de gewoone wyze beantwoord werd.

Z. M. brik de Kemphaan, kapt. Dingemans, vertrok op Donderdag op eene kruistogt.

Gisteren werd het feest van den geboortendag van den jongen prins Willem Alexander Fredrik Constantyn Nicolaas Michael, in deze kolonie met de gewoonlyke betuiging van eerbied gevierd

De schooner Cecilia, Hampton, met 11 dagen reize van Philadelphia, kwam gisteren namiddag alhier aan, en brengt nieuws papieren tot den 11den ll. echter niet geregeld. Na dezelve met aandacht te hebben overgelezen, vonden wy er niets der aandacht onzer lezers waardig, om uitgetrokken te worden.

Aan den Uitgever van de Curaçaosche Courant.

MYN HEER!—De volgende proclamatie ontvangen hebbende, neem ik de vryheid U te verzoeken om de volgende letterlyke vertaling in uw blad te willen plaatsen, ten einde het verlichte publiek de grondbeginsels der Columbiaansche vryheid aantetoonen.

Ik ben, Myn Heer!

Uwe gehoorzaamste Dienaar,

NUMA POMPILIUS.

Doctor Andrew Narvarte, intendent *ad-interim* van het Departement van Venezuela, &c.

BEKENDMAKING VAN POLICIE.

Voor zoo verre de wapenen der Republiek aan alle kanten overwonnen hebben, brengende onder hunne onafhanklykheid en vryheid alle die steden dewelke dezelve uitmaken, verdryvende van hunne uitgestrekte grenzen alle de aanranders welke dezelve onderdrukt hebben; en den vyand zyne onbekwaamheid ons met geweld te regeren overtuigende, om dat Spanje reeds gebrek aan troepen, zeemagt en geld heeft, maar om dat schoon zy dit alles ook hadde, konde dezelven misschien wel verdelgen maar zoude ons nooit kunnen overwinnen, zoo lang wy vereenigd zyn. In stede gehoor aan rede te geven en de middelen aantenemen welke ons gouvernement tot verzoening en bevrediging heeft aangeboden, op gronden eener onbepaalde onafhanklykheid dewelke wy genieten, blyft zy verhard, en keert op den weg van verkeerde staatkunde terug, dewelke in de laatste twaalf jaren zoo vele ongelukken over ons gebragt heeft. Ontwerpende en bekrachtigen de een buitengewoone Cortes, de herhaling van alle de middelen welke hunne kwaadaardigheid konde vinden van het plan van verwoesting, en verwerpt het gene in het jaar 1811 in werking was gesteld onder het bestier van Cortabarria, en andere ondergeschikte agenten om in ons bloed hunne verouderde haat te verkoelen, en om dit duivelsch plan het best ten uitvoer te brengen, hadden zy voorhands een geheim genoodschap van *nagemaakte Vrymetzelary* uitgevonden, dewelke in Madrid haar zetel had, welkers takken zich tot de Antilles, Puerto Cabello, en andere plaatsen uitstrekte, zelfs in ons midden; misbruikende de Amerikaansche goedheid en zachtmoedigheid; werkende in het geheim in de vervolging van de vernieling die zy gezworen hadden, maar by eene byzondere gunst der goddelyke voorzienigheid, werden ons deze duivelsche voornemens ontdekt, stellende in onze handen hunne goddelooze plannen, welke niettegenstaande, wy eene treurige ondervinding van zoo vele jaren hebben, zoo hielden wy hen weinig verdacht, om daaraan schuldig te zyn geweest. In zoo verre het de pligt van dit gouvernement zy, om zonder verwyl zoodanige maatregels te nemen, als het dienstig geoordeeld wordt, ten einde de algemeene rust daar te stellen en te onderhouden; en altyd waakzaam te zyn tegen de strikken des vyands en zyne geheime agenten, zoo is na ryp overleg en beraadslaging met den hoogen raad van het noorderlyke gedeelte besloten, onder meer andere zaken het volgende te bevelen:—

1. In de hoofdstad, zal er een hooge Raad van Policie voorwaardelyk daargesteld worden, gedurende den tyd de bovengemelde redenen bestaan.

2 Kolonel Juan Escalano, militaire kommandant van deze provintie, is met dit hof belast, en ingeval het hem te zwaar valt, zal hy tot bysitter benoemen, een der ministers van het Hooge Hof, een procureur tot fiskaal, en tot secretaris of notaris, dien hy het geschikst daartoe denkt te zyn.

3. Dit hof zal het gouvernement de behulpzame hand verleenen, om voor de algemeene veiligheid te zorgen, door alle manieren, welke de voorzigtigheid kan voorschryven, om die misdaden voortekomen, welke dezelve in gevaar zouden kunnen brengen, en alle misdaden en vergryp tegen dezelve te straffen.

4. De stad is in negen distrikten afgedeeld, wier chefs zyn: Doctor Cristoval Mendoza, Dr. Joseph Maria Zalazar, Diego Bautista Urbanija, Francisco Javier Ylanes; de 2de alcalde Joseph Maria España; de majoor van de artillerie Augustin Rodriguez, de generaal van brigade Juan Pablo Ayala, en de 1ste Alcalde die op deze instruktie zal te werk gaan; zy zullen tot ondergeschikte, mannen vol iever, vertrouwend en vaderland lievend aantestellen, die opnemen zullen, en een verhaal geven van alles dat mogte voorvallen, welke behoorde bekend te zyn by deze officieren.

5. Daar is geene vrystellingen van bevoorregtte personen voor de policie, gelyk dezelve door alle onze wetten bevolen wordt. Het zal tot allen spreken, allen bereiken, en behoort door allen gehoorzaamd te worden; het zal alles kortelyk afmaken en op een plan van beproefde waarheid, en met voorkeur tot alle andere zaken; en slechts in geval van overlyden of bannissement zal een appel of weder appel toegelaten worden.

6. Zy moeten zorgen om kennis in geheim te verkrygen der misdaden van de schandelyke zedeloosheid, knipery, verleidende nieuws papieren of brieven, der algemeene veiligheid schadelyke valsche gerugten, strekkende om misnoegen te verwekken, met verdachte personen correspondentie houden in woorden of geschriften; zamenzweringen en verradery tegen de regering, of medepligtig daar in te zyn.

7. In die gevallen welke ligt mogten schynen, kunnen de chefs van de verschillende wyken, de straf van gevangenis ter verbetering opleggen, welke niet boven de drie dagen kunnen beloopen, of eene boete ten bedrage van niet meer dan 25 patienjes, zonder toelating van appel of andere toevlugt in het vonnis.

8 In zake van belang in zamenzwering, gemeenschap met den vyand houdende, afkerigheid of ongehoorzaamheid tegen het gouvernement, zal de chef van een wyk, of eenig ander staats dienaar, welke kennis van de daad mogte dragen. binnen de 24 uren tyd zoodanige vóór het hof van Policie dagvaarde, welke de zaak zal behandelen en dezelve binnen de drie dagen afmaken, na het gevoelen van het hof, of dezelve overzendende of als geappelleerd of om raadpleging aan den grooten raad, waar het afgemaakt zal worden in alle geval binnen de 6 dagen tyds

9 De kommandementen, wachten; patrouilles en alle personen, wiens bystand de chefs of beambten mogten vereischen, zullen hiertoe zonder verwyl hunne hulp verleenen, zy zullen verantwoordelyk zyn voor alle verwyl, nalating of onverschilligheid.

10. Het is de pligt van ieder burger om by de policie aantegeven, alle de daden of uitdrukkingen, regtstreeks of van ter zyde, welke kunnen strekken om algemeene onrust te verwekken, of de veiligheid van den staat aantevallen.

11. Alle personen moeten, niettegenstaande hun vorig gedrag, door wezenlyke daden toonen, dat zy ernstiglyk de zaak van vryheid omhelsd hebben; zoo zy zulks niet doen zullen zy gedurig bewaakt worden, om hunne berokkeningen vóór te komen en die te straffen zonder door dulding hen den tyd te geven om een dubbelzinnig gedrag aantenemen, of hunne afkeer aan het land dat hen herbergt ten toon te stellen, of de vrede en eensgezindheid van hunne geburen te stooren.

12. Alle personen worden verboden, geene offensive of defensive wapens te gebruiken of te hebben, ten zy met voorkennis of toelating der policie. Dit verbod strekt zich niet uit tot den militairen stand, regters, en andere staatspersonen of gouvernements beambten. De overtreders, zal voor de eerste maal met eene boete van 15 patienjes gestraft worden, en wanneer hy niet in staat is te betalen, dan met 15 dagen gevangenis, voor de tweede maal zal de straf verdubbeld worden, en indien zulks voor eene derde maal moeste plaats grypen, dan zal tegen zulke, als verdachte personen gehandeld worden en gestraft met bannissement of voorzorging volgens omstandigheden.

13. Wapenen tot verdediging zoo als sabels, pistolen, karabynen, of andere welke byzonderlyk op reis gebruikt worden, zullen aan personen die voor hunne bekende gehegtheid aan de republiek buiten alle verdenking staan, niet geweigerd worden; echter zullen zy verpligt zyn een verlof van de policie daartoe zoeken te verkrygen.

14. Alle verkoopers van wapenen of andere krygsbenodigheden, geen verlof daartoe hebbende, zullen als zamenzweerders aangezien worden, en tegen de koopers zal overeenkomstig dezer wet gehandeld worden.

15. Personen weten waar wapenen en krygsbehoeftens verborgen zyn, en zulks niet aangeven zullen als medepligtige in de misdaad behandeld worden.

16. Vergaderingen by dag en nacht, welke ten aanzien van persoon, plaatsen of omstandigheden verdenking verwekken kunnen, zyn verboden. De policie zal waakzaam zyn de gevolgen zulker vergaderingen te verhinderen of te straffen.

17. De eigenaars of houders van herbergen; eigenaars van huizen of huisvaders mogen geene gasten ontvangen zonder binnen twee uren tyd kennis daarvan aan den chef van de wyk waartoe zy behooren te geven; in de dorpen aan de alkades of militaire bevelhebbers, indien er eenige zyn, op verbeurte van eene boete van 25 patienjes. Indien de aangekomene gast of perzoon in het minst verdacht is, zal de kennisgeving dadelyk geschieden op straffe dat zoodanige eigenaar van het huis als medepligtig zal worden beschouwd, indien de gast als misdadiger verklaard is.

18. Geen reiziger of persoon die niet als een inwoner der stad of deszelfs nabuurschap bekend staat, mag van woning veranderen noch vertrekken zonder aan de policie kennis daarvan gegeven te hebben. Overtreders zullen als omzwervers en verdachtige personen behandeld worden.

(Het vervolg Hierna.)

PASSAGIERS VERTROKKEN.

In Z. M. B. Merkuur—Den Eerste Luitenant P. van Otterloo, van de Jagers, en W. J. C. Rammelman Elsevier, jongste zoon van de Raad Fiscaal.

In de Zeemeeuw—De Heeren J. C. Jandroep, P. Muller, en den jongen Heer Rochemont Muller.

In de Sara Maria—Mevrouw Schmidt.

The Spanish men of war Ligera and Hercules, which we mentioned in our last were lying in this harbour, sailed in the course of Saturday, along with five Spanish schooners, the whole having on board about 1500 troops. By accounts received from them on Thursday, it seems they were then only off Bonaire. From the slow progress they have made, we may presume that they have been impeded by the current, or the bad sailing of some of the vessels.

Coro has been once more occupied by the Columbians, in consequence of general Morales having withdrawn his troops.

His Majesty's brig Mercury, capt. De Quartel, sailed on Wednesday morning, on her return to Holland, with the vessels enumerated in our shipping list, under her convoy. On leaving the port the Mercury saluted, which was reciprocated in the usual manner.

His Majesty's brig Kemphaan, capt. Dingemans, sailed on Thursday on a cruize.

Yesterday being the anniversary of the birth of the young Prince Willem Alexander Fredrik Constantyn Nicolaas Michael, was celebrated in this colony with the customary demonstrations of joy.

A grant of land of 100 000 acres in Venezuela, made to gen. D'Evereux, by gen. Bolivar, when brought to the hammer, at the auction mart, at Liverpool, lately, fetched but 350 guineas, some what less than a penny an acre.

The schooner Cecelia, Hampton, 19 days from Philadelphia, arrived yesterday afternoon, and brings papers to the 11th ult. however, not in a regular series. After an attentive perusal of them, we found nothing in their columns of peculiar interest, with the exception of the following article:

From the N. Y. Commercial Advertiser, July 5.

The account given in the letters before us of the state of matters at Lima, is of the most deplorable kind, and we suspect somewhat overcharged. "Com. Hardy, (says the writer) arrived here on the 9th from Lima, in the Creole frigate. He and his officers give a dreadful account of Lima. There is nothing to be had in the eating line. Poultry 24 dollars per dozen: *washing* 12 dollars, and 16 dollars for a horse to go from Calloa to Lima, a distance of only eight miles. These are fine prospects indeed. Com. Hardy says the people are the most treacherous scoundrels that ever disgraced human nature, and will not be surprized if we have before long to receive on board all the American and English merchants, with their effects, as the government and people are jealous of every thing like a foreigner; and the restrictions are such as will ultimately cause them to quit the country."

To the Editor of the Curaçao Courant.

SIR—The following proclamation having reached me, I take the liberty of requesting you to insert the following *literal translation* in your paper, in order to show an enlightened public the principles of Columbian liberty.

I am, Sir,
Your most obedient servant,
NUMA POMPILIUS.

Doctor Andrew Narvarte, intendant *ad interim* of the Department of Venezuela, &c.

PROCLAMATION OF POLICE.

For as much as the arms of the Republic have triumphed on all sides, reinstating in their independence and liberty the towns that compose it, driving from its vast territories the invaders that oppressed it, demonstrating to the enemy their incapacity to govern us by force, because Spain already wants an army, navy, and money; and because Spain, although she had them might exterminate, perhaps, but she could never conquer us whilst we are united; in lieu of ceding to the dictates of reason and embracing those methods of reconciliation and peace which our government has offered on the bases of the absolute independence which we enjoy, she still continues obstinate and returns anew to those paths of crooked policy, which in the last twelve years have brought upon us so many evils, projecting and sanctioning, by extraordinary Cortes, the repetition by every means that their malignity can discover, of that plan of subversion and overthrow which was put in force in the year 1811, under the direction of Cortabarria, and other subaltern agents, to satiate in our blood their ancient rancour; and that the better to realize these diabolical views, they had invented beforehand an obscure association of *spurious Freemasonry*, whose centre is in Madrid, and whose ramifications extend to the Antilles, Puerto Cabello, and various other places even amongst our ourselves, abusing the American moderation and benignity, and labouring occultly in the prosecution of that extermination they have sworn, but by a special favor of Divine Providence these horrible designs have been revealed to us placing in our hands the iniquitous plans which, although we have the mournful experience of so many years, we had scarcely suspected them to have been guilty of. Forasmuch it being the duty of this government to take instantly those measures which may be thought convenient to establish and preserve the public tranquillity, watching always against the snares of the enemy and his obscure agents, after the most mature deliberation, and consulting the superior court of the district of the north, they have determined to decree among other things the following:—

1. There shall be established in this capital a tribunal of High Police, in quality of provisional, during the time the above mentioned causes exist.

2. Colonel John Escalona, military commander of this province, is charged with this court, and in cases of importance he will name, as assessor, any one of the ministers of the superior court, an attorney as fiscal, and the secretary or notary that he may think most convenient.

3. This tribunal will assist the government in providing for the public security, by every method which prudence can dictate, to prevent those crimes which compromise it, and to chastise all crimes or excesses discovered against it.

4. The city is divided into nine districts, whose chiefs are Doctor Cristoval Mendoza, Dr. Joseph Maria Zalazar, Diego Bautista Urbaneja, Francisco Javier Llanes, the 2d alea de Joseph Maria España, the major of artillery Agustin Rodriguez, the general of brigade Juan Pablo Ayala, and the first alcalde; who will proceed to this instruction, they will nominate subalterns, men of zeal, confidence and patriotism, who will observe and give an account of whatever may occur, which ought to be known to this office.

5. There is no exemptions of priviledged persons for the police, according as it is ordered by all our laws, it will speak to all, reach all, and ought to be obeyed by all; it will proceed summarily and on a plan of known truth, and with preference to all other business; and only in cases of death or banishment shall an appeal or reappeal be admitted.

6. It shall be for them to take cognizance privately of the crimes of vagrancy, scandal or immorality, seditious papers or letters offensive to public security, false reports tending to excite disaffection, correspondence by word or writing with suspicious persons, conspiracy, treason, against the government, or being an accomplice therein.

7. In those cases which may appear light, the chiefs of the different quarters may impose the correctional penalties of imprisonment, which shall not exceed three days, or a fine not exceeding 25 dollars, without admitting of appeal or other recourse in arrest of judgment.

8. In cases of importance for conspiracy, corresponding with the enemy, aversion or disobedience to the government, the chief of a quarter, or any other magistrate, who may receive information of the act, will take depositions within 24 hours, which he will pass to the Court of Police, which will prosecute the same, and conclude it within three days, with the opinion of the assessor, remitting it either as appealed, or for consultation, to the superior court, where it shall be concluded, in every instance, within six days.

9. The commandants, guards, patroles, and every person of whom the chiefs or officers shall demand assistance, will give it without demur, they being responsible for any delay, omission, or indifference.

10. It is the duty of every citizen to inform the police of the acts or expressions, direct or indirect, intended to affect public order, or attack the security of the state.

11. Those persons who, notwithstanding their former conduct, ought to shew by positive acts that they have earnestly embraced the cause of liberty, on their not doing so they will be constantly watched, in order to prevent and chastise their machinations, without giving room by tolerance, to an equivocal conduct, or suffering them to manifest any aversion to the country that shelters them, or to disturb the peace and good harmony of their neighbours.

12. All persons are prohibited to use or retain any offensive or defensive weapons, unless it is with the knowledge and permission of the police. This prohibition does not include military men, judges or other ministers of justice, or persons employed in the service of government. The transgressors will incur the penalty of fifteen dollars for the first offence, and if unable to pay, fifteen days imprisonment; for the second, the punishment will be doubled; should it occur a third time, they will be proceeded against as suspicious persons, and punished with banishment or transportation according to circumstances.

13. Defensive arms which are sometimes carried, such as sabres, pistols, carbines, or others used particularly in travelling, shall not be denied to those persons, who, for their notorious adhesion to the republic are beyond all suspicion; but they ought first to inform the police and obtain their permission.

14. All venders of arms or munitions of war, without permission of the police, although it may be in a store or warehouse, shall be suspected of conspiracy; and the purchaser shall be proceeded against according to this ordinance.

15. Those persons who, knowing of concealed arms or ammunition, contrary to the orders of government, and who do not denounce them, shall be treated as accomplices in the crime.

16. Daily and nightly meetings, which by the circumstances of the places, persons, or others might produce suspicion, are prohibited. The police will be watchful to evitate or punish the consequences of such meetings.

17. The owners or keepers of inns, the owners of houses, or fathers of families, will not receive any guest without giving information within two hours to the chief of the quarter to which they belong, and in the villages to the alcalde, or military commandant, where there is one, under penalty of a fine of 25 dollars. If the guest, or person lately arrived is in the least suspicious the information shall be given instantly, under penalty of the owner of the house being treated as an accomplice in case the guest is declared delinquent.

18. No traveller or person that is not a known inhabitant in the city, or the town in its vicinity, can change his lodging without informing the police, nor absent himself without their permission. Transgressors shall be treated as vagrants or suspicious characters.

19. All persons who are not established in this capital, or in some other part of the province, but live by their labour in class of journeymen, ought always to carry with them a paper, to be renewed by the political judge, or petty alcalde, respectively, which shall state the place of their residence, the person whom they serve, and the day on which they entered their employ; when he wishes to change his employer, the person in whose service he has been, will certify the day on which he left him on the same paper, which he will carry to his new employer, who will also certify the day on which he entered his service. Any person who shall be found without this document, shall be considered as a vagrant, deserter, or slave; and any magistrate ascertaining the fact, will remit him, should he be comprehended in the two first cases, to the military commander, that he may dispose of him as he thinks proper; and if of the third case, he will deliver him to his owner, who shall be obliged to pay the costs of his apprehension.

20. The police officers of the different districts will every Saturday deliver to the chiefs of the quarter a list of the strangers who have arrived therein, specifying their names, employment, and from whence they came, and the master of the house, or the father of the family who has received them; but if he observes the least suspicious circumstance, he shall make it immediately known without loss of time, the responsibility remaining with him.

21. All letters or papers, printed or in manuscript, that come from foreign colonies or suspicious places, must be presented to the judge or person in charge of the police, who, with his mark, will pass the letters to the post office, without opening them, and will make such use of the papers, according to their nature, as he shall think fit, remitting them to the government, if they contain any thing of interest, and returning them if insignificant, but always with his mark, to make his responsibility effective.

22. Those who receive letters or papers in this country to carry them abroad, are under the same obligation to present them to the court of police, that they may mark them, provided they see no reason to the contrary. The transgressors of this and the preceding article, over and above the penalties as suspicious persons, will incur a fine of fifty dollars, or fifteen days imprisonment, or to be sent to the public works in case of inability to pay the fine, according to the circumstances of the transgression.

23. Those who denounce letters or papers comprehended in the two preceding articles, shall receive one half the fine.

24. No person coming from abroad can leave the port to go into the interior, nor pass from this to another province or city, without a passport, under penalty of a fine of 200 dollars, or in case of inability to pay the same, to two months hard labour in the public works, besides being treated as suspicious.

25. The emigrants who have left their country, flying from the subjection of the republic, shall be detained on board till the resolution of the government is known.

26. In all the ports there shall be kept books, in which shall be registered by the police, every person that arrives or leaves that port, with the particulars of names, nation, profession, and rout, and of the chief who has signed his passport.

27. For the internal traffic from one town with another, passports shall be given by the respective magistrates, upon his own responsibility, being well informed of the quality and circumstances of the person who asks it; and the person who has not one shall be detained and treated as a suspicious vagrant.

28. The owners of estates, carriers, posts and other persons, whose profession may lead them into the interior, must obtain a permit, which shall serve him for all his journeys unless the said permission be recalled.

29. Slaves shall take a permit from their owners, describing exactly their color, rout, and any mark they may have, which shall be approved by the signature of the chief of police.

30. The chiefs of the different quarters are charged to grant passports themselves, or by delegation, to confidential persons, of whose nomination the government shall be informed.

31. The fines that may be inflicted in consequence of this ordinance shall be placed in the treasury for the support of this police, deducting that part which belongs to the informers, who will give a receipt for the same.

To be published by proclamation, and communicated to those whom it may concern, Caracas 13th June, 1822—12.

(Signed) NARVARTE.

By order of his lordship,
(Signed) PHILIP HERNANDEZ GUERRA,
Principal notary of the government.

I the undersigned, principal notary of the government, in the morning of this day, the 20th of June, 1822, did publish, by proclamation, the above ordinance, in the most public places of this city.

(Signed) GUERRA.

PASSENGERS SAILED.

In H. M. B. Mercury—1st Lieut. P. van Otterloo, of the Chasseurs, and Master W. J. G. Rammelman Elsevier.

In the Zeemeeuw—Messrs J. C. Jandrosp, P. Muller, and Master Rochemont Muller.

In the Sara Maria—Mrs. Schmitt.

LITERATURE.

Journal of an expedition 1400 miles up the Orinoco, and 300 up the Arauca; with an account of the country, the manners of the people, military operations, &c. by J. H. Robinson, late surgeon in the Patriotic army.

[CONCLUDED FROM OUR LAST.]

By five o'clock in the morning we were roused and ordered to proceed; but our cattle had been stolen while we slept.

Day soon broke on us; and I found myself covered with millions of those insects called *galipatas*. They have a great resemblance to the most noxious insect that infests the human body when a proper attention is not paid to cleanliness; they stick so close to the skin, and bite so unmercifully, that such torture alone is sufficient to make a person distracted. They are very common in the savannahs of this country; and I believe, have their origin in the trunks and branches of decayed trees, from which they sally forth in legions, whenever any living creature approaches their habitation.

I again applied for assistance, mentioned the loss of my cattle, and assured the general we should be obliged to leave our luggage behind and walk, unless proper assistants were allowed. "Nothing could be done," was the answer.

By this time our hands were swelled and painful, and in many parts, as hard as a mule's hoof, so that we were scarcely able to pack our luggage; while two of the nails of one of my hands, were evidently separating from my fingers, and several of the rest were greatly injured. I consequently left the most weighty part of our luggage in the bush, which gave us great relief.

Finding on the route that we should get no cattle from Anscategui, I in despair went into the bush to endeavour to find some; and, in this instance, I was fortunate in falling in with a negro, who, for a trifle of money assisted me. We got three mules, with which I returned and packed the little of what remained of our articles on one, when we mounted the other two and rode off (galipatas and all) after the army, which we soon overtook.

In the forenoon, we entered upon an immense savannah, quite dry at present, but which, in common with all these amazingly extensive plains, was, during the wet season, completely covered with water. I even then could observe considerable quantities of grass and mud, among the branches of the trees, left there last season, which I think must have been at least fifty feet above the surface of the ground on which I then stood.

In the skirts of the savannah were about twenty naked Indians, going out to shoot, with bow and arrow. Having no particular place of residence, they always carry their families along with them, and stop for the night where they find it most convenient. To one unaccustomed to such sights, these creatures have a very singular appearance. They are wholly naked, man, woman, and child, except the Guayuco; and most of them, especially the females, have a quantity of cord tightly bound round their ancles and wrists, which, I believe, is put there early in life, and never removed. It is owing to this, that their ancles and wrists are often so extremely small that one would conclude the former incapable of supporting a full grown body.

The landscape was now occasionally very pretty; but more commonly it presented an endless track of burning sand and dust, filling the atmosphere at every blast of hot wind, and rendering our clothes and persons most uncomfortably filthy. Such plains, indeed, might justly be called regions of sterility and poverty where barrenness, want, and misery, vied with each other for predominance."

* * *

The Arauca discharges itself into an arm or branch of the Orinoco, here about a mile in breadth, which assists in forming the island, to which we were now retreating. Paez, on former occasions, took possession of this island when driven to the greatest extremities, because there the Spaniards (having no vessels on the Orinoco) cannot follow him. Orders accordingly came from the general that the boats should first convey the emigration to the island, and that none of the English were to pass till they received further orders.

Here about a dozen of us, and one English soldier's wife with two infant children, were left on a very large bank of sand, as hot as fire, without any kind of shelter from the sun's rays; and, for some time, we were at a loss what to do.—I advised the poor woman to go into one of the boats, with her children, which she did; but the master insisted on her leaving it. The wretched woman, fell on her knees and implored of this man to give her a passage on account of her infants, as they were both dreadfully scorched with the heat, and she was afraid the youngest of them would die; but commiseration was unknown to the inhuman mind of this monster, and he peremptorily ordered her to quit the boat.

There was one of the English gentlemen, who spoke tolerable Spanish, and he told the master that the poor woman was very unwell, that most of us were in the same condition, that he was a medical man, and that it was at his peril, therefore, he refused to admit us into his boat. He talked of having positive orders to prevent the passage of the English till the emigration had all got to the island; but the brute did not seem to be sure if these orders extended to the sick, and finding him thus wavering, we took possession of the boat, which we would on no account leave. We thus effected our escape from these unsheltered burning sands to the island (called the Island of Urbana) which is always sheltered by the thickest foliage.

Paez continued to guard our retreat, and had several skirmishes with the Spanish infantry; but their cavalry, which we understood were very bad, never made their appearance.

A son of Hibernia came up to my hammock and remarked that "a *single* misfortune never came *alone*," and that want of proper food, and of a little grog, while our throats were filled with sand, and as dry as a chimney, was a clear proof of his assertion. "For the first *fifteen days* of the *first week* after I came into this country," added he, "I lived well enough; but ever since, my stomach and bowels have been in the devil's own uproar, and I believe were I to swallow the whole riot act, it would not quiet them!"

* * *

After two days, the general issued an order that we should instantly return to the island; and this we understood arose from official information which he had received, that the Spaniards had not recrossed at Caugral, but were only a few leagues distant, and bearing fast down upon us. Here again commenced another scene of the greatest possible disorder. This I allowed to subside before I attempted to recross the river, which I contrived to do about an hour before sunset.

Such proceedings in any country, but especially in a country like this, in such a state of warfare, appeared so ludicrously contemptible, so like skirmishing among a parcel of school boys, or a battle in a puppet-show, that little as any of us were in a laughing humour, we could scarcely refrain from shrugging our shoulders, and giving some exercise to our risible faculties, not from merriment, but from feelings of the highest indignation, in being obliged to be acting members in the farce. We were unable to consider ourselves as any thing better than wretched fugitives, or exiles, worn down with sickness, and oppressed by the deepest sorrows of the heart, while wandering over a barren country, exposed to overwhelming difficulties and privations, our sole reward, the scoff and scorn of many, and the pity of none.

When the first pieces of light artillery arrived in Venezuela, they actually tried to drag them by the tail of their horses. They gaped with amazement, and wondered at the extent of our absurdity, when they saw the horses yoked to the carriages; and when the horses set off at a brisk pace, taking the guns along with them, with the greatest ease and steadiness, they burst into repeated fits of the most ungovernable laughter. They confessed that the plan was "almost as good as their's;" but they could not understand how the horse could move, for they should rather have believed him capable of flying, than moving at such a pace, when so completely locked up in harness, &c.

* * *

Next morning, after our arrival at the Orinoco, we learned that the intelligence respecting the Spaniards being close upon us, was not true; and therefore, that our thus turning our back by such a vague report (for the general was known by his *back* among the Spaniards) had been unnecessary. Now we accordingly stopped, and did not re-cross to the island, but sat staring at each other like a parcel of fools.

"Quoth Ralph how great I do not know,
We may by being beaten grow;
But none who see where now we sit,
Will judge us overgrown with wit."

We took up our quarters about half a mile in the bush; and still I continued to lose both health and strength. It was suggested to me, by a friend, that I should endeavour to get a passport for Angostura, till the recovery of my health, as I was now so reduced as to be quite unable either to advance or retreat on horse back. I did so. But I might as well have recounted my sufferings to a stone; not the slightest notice was taken of my request, although, two days after, a flechera with twenty eight sick creoles was sent down to Angostura. Here, then, in a state of disease was I exposed in the bush, surrounded with hordes of the most cut throat fellows I ever saw.

As I lay in my hammock, and saw so many miserable wretched beings (mostly British, for they soonest suffer in this dreadful climate, and are worst treated) crawling along, I experienced feelings of horror and indignation, that they should have been led, under the falsest promises, from their homes and from their friends, to encounter such unheard of afflictions, while the most insulting apathy and contempt were shewn them in all their distress. It was sad to reflect on such a subject; but it was too evident that systematic duplicity, gross deception, fraud, and oppression had been practised on us all. It was a melancholy spectacle to see so many of those once fine enterprising young men, shrunk and whithered to mere walking skeletons, almost overpowered by their hourly increasing miseries, struggling patiently with a combination of disappointment and disease, and that too without a single consolation in those sufferings, which have neither name nor parallel in the history of the world. These hours and the trials they brought with them, are too dearly recorded, not only on mine, but on many a wretched heart, ever to be forgotten.

Previous to my arrival in South America, I had looked to that country as the best field for the encouragement of talent, and the reward of industry. Under a Republican form of government I considered these as sure of meeting with patrons; for, however other forms of government may be corrupted, Republican government generally finds it necessary to establish its own permanence by the liberal encouragement of every talent, and the fair reward of every service.

BEKENDMAKING.

De Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, ondervindende dat het Fiscalaat dagelyks belast wordt met Negers en andere Slaven, die of op last van hunne meesters, of door andere opgebragt en gesloten worden, en somtyds maanden lang geconfineert blyven, zonder tegen betaling opgevraagt te worden; maakt elk en een ieder by deze bekend; dat aanvang nemende met den 1sten Augustus aanstaande geene Slaven door particulieren om te sluiten aangebragt; zullen worden aangenomen zonder dadelyk de voldoening van de 5 Pezos volgens de wet, dewelke also by de sluiting en niet meer by de ontsluiting zullen vo daan worden; en dat wyders zoodanige opgeslotene Negers of andere Slaven, niet langer dan een maand ter Fiscalaat zullen bewaard worden; maar naar expiratie van dezelve ontslagen en weggezonden worden, waarna een ieder zich kan reguleren.

De Raad Fiscaal voornoemd,
RAMMELMAN ELSEVIER.
Fiscalaat den 22sten July 1822.

Fiscaal's Kantoor, den 2den Augustus 1822.

De ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 oncen
Op pœne als by publicatie is gestatueerd,
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 25sten July 1822.

De ondergeteekenden maken bekend dat de twede genoemde zich met primo Augustus, uit de Compagnieschap retireert, zullende de zaken als voorheen gecontinueerd worden op de Firma van J. N. C Jutting.
JUTTING & RUTGERS.

De Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is te verklaren en bepalen, zoo als hierby wordt verklaard en bepaald: dat de bestaande belastingen ten behoeve van het Fonds tot vernietiging der bewyzen van afgekeurde Johannissen, dewelke by besluit van Gouverneur en Raden van Policie dd. 25sten September 1818 geheven zyn, op Primo der maand October dezes Jaars kunnen vervallen, en dienvolgens niet langer dan tot ultimo der voorafgaande maand September zullen voortduren, na welken tyd al de hiervorenbedoelde heffingen ten behoeve van het gemelde Fonds moeten ophouden te bestaan en als afgeschaft moeten worden aangemerkt.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 23sten July 1822, het negende Jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR,
Ter Ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad den 24sten der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec

Wy PAULUS ROELOFF CANT'ZLAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy hebben goedgevonden en verstaan: alle houders van de Gouvernements Obligatien, gedagteekend den 1sten February 1821, hierby op te roepen om die Obligatien, op den eersten der aanstaande maand Augustus, ten kantore van den Hoofd Ontvanger alhier, te bezorgen, ten einde aldaar te worden afbetaald met den daarop verschuldigden interest; zullende de gemelde Obligatien, der halve, van en sedert dien dag niet meer gangbaar zyn.

Gedaan op Curaçao den 19den July 1822, het negende jaar van Z. M. regering.

(w. g) CANTZ'LAAR.
Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 22sten daarop volgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.